

ΣΤΕ 1907/2017 [Άρση μη συντελεσμένης απαλλοτρίωσης ακινήτου περιληφθέντος εντός ορίων παραλίας]

Περίληψη

-Ο καθορισμός ιδιωτικών ακινήτων ως ευρισκομένων εντός παραλίας, αν και δε μπορεί να χαρακτηριστεί ως ρυμοτομικό βάρος, καθόσον δεν έχει επιβληθεί κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί έγκρισης και τροποποίησης σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών, εν τούτοις, συνιστά, απαλλοτρίωση των ακινήτων αυτών, η οποία για τις περιλαμβανόμενες στην παραλία ιδιοκτησίες κηρύσσεται με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της σχετικής αποφάσεως περί του καθορισμού αυτής, ως προς δε τη διαδικασία εφαρμόζονται οι διατάξεις περί απαλλοτρίωσης λόγω ρυμοτομίας. Αντιθέτως, με την πράξη καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος δεν κηρύσσεται εν ταυτώ αναγκαστική απαλλοτρίωση των τυχόν ευρισκόμενων εντός αυτής ιδιωτικών ακινήτων αλλά απαιτείται η έκδοση αυτοτελούς διοικητικής πράξεως περί κηρύξεως αυτής. Οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, καθώς και αυτές που αφορούν τον καθορισμό ιδιωτικών ακινήτων ως ευρισκόμενων εντός παραλίας, εφόσον μετά την κήρυξή τους διατηρούνται, χωρίς να πραγματοποιείται η συντέλεσή τους σύμφωνα με τον νόμο επί μακρό χρονικό διάστημα, το οποίο, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες, που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει τα κατά την κρίση του αρμοδίου δικαστηρίου εύλογα όρια, αποτελούν νομικό και οικονομικό βάρος της βάρους της ιδιοκτησίας, το οποίο είναι αντίθετο προς την συνταγματική προστασία της. Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές ανακύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να άρει την αναγκαστική απαλλοτρίωση.

-Η Διοίκηση όφειλε να επιληφθεί του σχετικού αιτήματος και αφού αποσαφηνίσει αποσαφηνίσει το πραγματικό και νομικό καθεστώς που διέπει την επίμαχη έκταση (αιγιαλός, παραλία, χερσαία ζώνη λιμένος) - να αποφανθεί εάν εν προκειμένω συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την άρση της μη συντελεσθείσας απαλλοτρίωσης για το τμήμα του ακινήτρου που εμπίπτει στην παραλία και για τον αποχαρακτηρισμό του αντίστοιχου τμήματος της εκτασεως ως εμπίπτοντος στη χερσαία ζώνη λιμένος.

Πρόεδρος: *Κ. Σακελλαροπούλου*

Εισηγητής: *Μ. Μπαμπίλη*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία παραπέμφθηκε στο δικαστήριο λόγω αρμοδιότητας με την 18466/2013 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας,

ζητείται, καθ' ερμηνεία του σχετικού δικογράφου, η ακύρωση α) της υπ' αριθμ. 41582/21.10.1969 αποφάσεως του Νομάρχη Αττικής περί καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος Πόρτο Ράφτη Αττικής (Δ' 239) και β) η παράλειψη της Διοικήσεως να επιληφθεί του αιτήματος περί άρσεως αφενός της μη συντελεσθείσας απαλλοτρίωσης τμήματος ακινήτου ευρισκόμενου εντός της παραλίας Πόρτο Ράφτη και αφετέρου της δέσμευσης που συνεπάγεται ο χαρακτηρισμός τμήματος του επίμαχου ακινήτου ως ευρισκόμενου εντός της χερσαίας ζώνης λιμένος.

3. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεδομένου ότι, όπως έχει κριθεί, οι διαφορές που ανακύπτουν από τη σιωπηρή άρνηση αποχαρακτηρισμού ιδιωτικού ακινήτου ως ευρισκόμενου εντός παραλίας ή χερσαίας ζώνης λιμένος έχουν το χαρακτήρα ακυρωτικής διαφοράς υπαγόμενης στην αρμοδιότητα του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως διαφορές αναφυόμενες κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας περί αιγιαλού και παραλίας (βλ. ΣτΕ 582/2016 7μ., 565/2016, 1949/2014, πρβλ. ΣτΕ 565/2016).

4. Επειδή, οι εκ των αιτούντων Ανδρέας Καπετανάκης, Αγγελική Καπετανάκη, Μαρίνα-Ελένη Καπετανάκη, Θεοφάνης Καπετανάκης, Βασιλική Καραγιάννη - Κάρτερ, Μαρία Καπετανάκη, Ευθυμία Καπετανάκη, Μάρθα Οικονομοπούλου και Φωτεινή Κόντου δεν παρέστησαν στο ακροατήριο με πληρεξούσιο δικηγόρο ούτε εμφανίσθηκαν για να εγκρίνουν την άσκηση του ενδίκου μέσου, δεν προσκομίσθηκε δε γι' αυτούς συμβολαιογραφικό έγγραφο παροχής πληρεξουσιότητας στον υπογράφοντα το δικόγραφο δικηγόρο, ενώ η μνεία στο δικόγραφο περί ορισμού ως αντικλήτου όλων των ανωτέρω του Χρήστου Κωλέτση, ο οποίος είναι νόμιμος εκπρόσωπος της αιτούσης εταιρείας «ΑΦΟΙ Ε.ΚΩΛΕΤΣΗ Ο.Ε.» δεν νομιμοποιεί ως προς τους ως άνω διαδίκους τον παραστάντα δικηγόρο Ευάγγελο Μπίκα. Συνεπώς, ως προς αυτούς η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη [άρθρ. 27 παρ. 2 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2479/1997 (Α' 67)] (βλ. ΣτΕ 4115/2013 σκ. 4).

5. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον από την εταιρία «ΑΦΟΙ Ε. ΚΩΛΕΤΣΗ Ο.Ε.», φερόμενη ως μισθώτρια του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος με την επωνυμία «ΑΓΚΥΡΟΒΟΛΙ», το οποίο βρίσκεται εντός της επίμαχης εκτάσεως (πρβλ. ΣτΕ 1155/2016 Ολ., 3760/2014 7μ., 3908/2012 κ.ά.), συνιδιοκτήτες της οποίας, κατά ποσοστό 113/160, φέρονται οι Χρήστος και Σταυρούλα Κωλέτση (συμβόλαιο υπ' αριθμ. 5856/2007 της συμβολαιογράφου Αθηνών Ε. Φαροπούλου).

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την υπ' αριθ. Δ. 13682/7915/18.12.1965 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Περί επικυρώσεως εκθέσεων και διαγράμματος Επιτροπής καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού, εις περιοχήν Πόρτο - Ράφτη - Σχοινιά Μαραθώνος» (ΦΕΚ παράρτημα 28/11.2.1966) επικυρώθηκαν οι από 13.10.1961, 10.10.1961 και από 20.10.1961 και 17.11.1961 εκθέσεις της Επιτροπής Καθορισμού Χειμαρίου Κύματος στην περιοχή Πόρτο Ράφτη Σχοινιά (Μαραθώνος) καθώς και το συνοδεύον τις εκθέσεις αυτές από 5.5.1960

διάγραμμα, ενώ με το β. δ/γμα υπ' αριθ. 173/16.2.1966 «Περί δημιουργίας παραλίας εν τη από Πόρτο Ράφτη μέχρι και του Ακρωτηρίου Αγ. Μαρίνης Μαραθώνος περιοχή» (ΦΕΚ Α' 43/2.3.1966) εγκρίθηκε «προς προσαύξηση του αιγιαλού» η δημιουργία «παραλίας» στην περιοχή Πόρτο Ράφτη μέχρι το ακρωτήριο της Αγ. Μαρίνας Μαραθώνος, όπως αυτή καθορίσθηκε από την αρμόδια Επιτροπή και χaráχθηκε στο από 5.5.1960 σχετικό διάγραμμα. Ακολούθως, με την υπ' αριθ. 41582/21.10.1969 και ήδη προσβαλλόμενη απόφαση του Νομάρχη Αττικής (ΦΕΚ Δ' 239/16.12.1969), εκδοθείσα κατ' εφαρμογή, μεταξύ άλλων, των διατάξεων του α.ν. 2344/1940, εγκρίθηκε ο καθορισμός της χερσαίας ζώνης του λιμένος Πόρτο Ράφτη, όπως τα όρια της ζώνης αυτής εμφανίζονται στο συνδημοσιευθέν με την ως άνω απόφαση τοπογραφικό διάγραμμα. Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 2669/7.4.1982 απόφαση του Νομάρχη Αττικής (ΦΕΚ Δ' 449/13.9.1982) επικυρώθηκαν οι από 13.10.1961, 20.10.1961, 10.11.1961 και 17.11.1961 εκθέσεις της Επιτροπής που καθόρισε τα όρια του αιγιαλού και της παραλίας στην περιοχή από Πόρτο Ράφτη μέχρι την περιοχή Αγίου Παντελεήμονος Μαραθώνος καθώς και τα σχετικά συνδημοσιευθέντα τοπογραφικά και υψομετρικά διαγράμματα που συνοδεύουν τις ανωτέρω εκθέσεις. Ακολούθησε η έκδοση της υπ' αριθ. Α 5404/692 π.ε./8.2.1983 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Δ' 52/7.3.1983) περί εγκρίσεως δημιουργίας ζώνης παραλίας «για την προσαύξηση του αιγιαλού» στην περιοχή από Πόρτο Ράφτη μέχρι την περιοχή Αγίου Παντελεήμονος Μαραθώνος.

7. Επειδή, περαιτέρω, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 202/24.9.2001 έγγραφο του Λιμενικού Ταμείου Πόρτο Ράφτη προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατ. Αττικής αναφέρεται ότι δεν έχει κηρυχθεί απαλλοτρίωση για τις ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται στο διάγραμμα καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένα και ότι (το Λιμενικό Ταμείο) προτίθεται να προβεί στον επανακαθορισμό της, προκειμένου να εξαιρεθούν από αυτήν οι εν λόγω ιδιοκτησίες, ενώ με την υπ' αριθμ. πρωτ. 148/30.8.2005 αίτηση προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατ. Αττικής ιδιοκτήτες ακινήτων φερόμενων ως εντός του καθορισθέντος αιγιαλού/παραλίας, μεταξύ των οποίων και η ήδη αιτούσα εταιρία, ζήτησαν τον επανακαθορισμό του αιγιαλού και την κατάργηση της υφιστάμενης ζώνης παραλίας στο ανατολικό τμήμα του λιμένα Πόρτο Ράφτη όπου βρίσκονται οι ιδιοκτησίες τους. Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 168/3.10.2005 έγγραφο του Λιμενικού Ταμείου Πόρτο Ράφτη προς την Κτηματική Υπηρεσία αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι οι ιδιοκτήτες και ενοικιαστές των καταστημάτων «Λιμάνι», «Αγκυροβόλι» και «Haagen-Dazs» καταλαμβάνουν χώρο χερσαίας ζώνης λιμένος και αιγιαλού και ότι με απόφαση της Λιμενικής Επιτροπής τους έχουν παραχωρηθεί τμήματα αιγιαλού για τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων, ομπρελών και τεντών σε ελαφρές κατασκευές. Περαιτέρω, με την υπ' αριθμ. 75/9.12.2005 πράξη της Λιμενικής Επιτροπής Πόρτο Ράφτη αποφασίσθηκε ομοφώνως η αποστολή στην Κτηματική Υπηρεσία των προτάσεων - διαπιστώσεων της Επιτροπής περί ανάγκης επανακαθορισμού της γραμμής του αιγιαλού λόγω της μεταβολής της πραγματικής κατάστασης, αλλά και της εσφαλμένης αποτύπωσης αυτής στην υφιστάμενη πράξη οριοθέτησής του, προκειμένου το ζήτημα αυτό να συνεξετασθεί με το αντίστοιχο

αίτημα ιδιοκτητών ακινήτων στην επίμαχη περιοχή. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 8546πε/460πε/20.3.2006 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατ. Αττικής και σε απάντηση προς την ως άνω από 30.8.2005 αίτηση, ζητήθηκε από τους αιτούντες η υποβολή επικυρωμένων αντιγράφων όλων των τίτλων και στοιχείων που αφορούν τις ιδιοκτησίες τους, προκειμένου να διενεργηθεί στο χώρο αυτοψία και να τεθεί το θέμα του επανακαθορισμού του αιγιαλού στην αρμόδια Επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001. Σύμφωνα με το συνταχθέν τον Ιούνιο του 2006 τοπογραφικό σχέδιο εφαρμογής οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και χερσαίας ζώνης λιμένος Πόρτο Ράφτη Αττικής, το οποίο θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο του Τμήματος Αιγιαλού της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατ. Αττικής στις 27.6.2006, η επίδικη έκταση εμπίπτει εν μέρει εντός της ζώνης λιμένος, εν μέρει εντός της παραλίας και εν μέρει εντός του αιγιαλού, ενώ σε σχετική έκθεση φωτοερμηνείας του Ιουλίου 2006 που συντάχθηκε από ιδιώτη τοπογράφο μηχανικό αναφέρεται ότι στις αεροφωτογραφίες έτους 1939 και 1960 φαίνεται και περιγράφεται καθαρά η παλαιά οικία ιδιοκτησίας των αιτούντων στη θέση Λιμάνι Πόρτο Ράφτη. Περαιτέρω, στα υπ' αριθμ. πρωτ. 5013/7.9.2006 και 5646/19.10.2006 έγγραφα της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατ. Αττικής με θέμα "Καταγγελίες για αυθαίρετες κατασκευές στο Λιμάνι Πόρτο Ράφτη Μαρκόπουλο Αττικής", αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι το όριο του αιγιαλού χαράχθηκε κατά το έτος 1961 επί μη αξιόπιστου διαγράμματος, αφού αυτό δεν ήταν υψομετρικό και εμφάνιζε ελάχιστα την τότε πραγματική κατάσταση, καθώς και ότι ήδη έχει παρατηρηθεί σε πολλές περιπτώσεις ότι το όριο του καθορισμένου αιγιαλού βρίσκεται είτε μέσα στη θάλασσα είτε ιδιαίτερα εσωτερικά της ακτογραμμής και σε μεγάλο υψόμετρο, όπου δεν ήταν δυνατό να φτάσει το μέγιστο κύμα, ενώ επαναλαμβάνεται ότι εντός της καθορισθείσας χερσαίας ζώνης λιμένος υφίστανται ιδιωτικές ιδιοκτησίες, για τις οποίες ουδέποτε κινήθηκε η σχετική διαδικασία απαλλοτριώσεως. Στη συνέχεια, με την από 20.11.2006 «εξώδικη απάντηση - δήλωση - πρόσκληση - διαμαρτυρία και αίτηση» προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής και την Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας και Εθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, με κοινοποίηση στη Γενική Γραμματεία Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και τον Περιφερειάρχη Ανατολικής Αττικής, η ήδη αιτούσα ζήτησε από κοινού με τους ιδιοκτήτες, την άρση της δέσμευσής της περιληφθείσας στην χερσαία ζώνη λιμένος Πόρτο Ράφτη επίμαχης εκτάσεως, όπου λειτουργεί το κατάστημα «ΑΓΚΥΡΟΒΟΛΙ», του οποίου φέρεται ως μισθώτρια, την ανάκληση της υπ' αριθμ. 2669/7.4.1982 απόφασης του Νομάρχη Αττικής (ΦΕΚ Δ' 449/13.9.1982) και τον εκ νέου καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 2971/2001. Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 7127/412/4.10.2007 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών, στο οποίο περιγράφεται αναλυτικώς το πραγματικό και νομικό καθεστώς της περιοχής καθώς και το πραγματικό της υποθέσεως, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «... Έχει παρέλθει από ετών το εύλογο χρονικό διάστημα περαίωσης της διαδικασίας απαλλοτρίωσης και η δέσμευση του υπό κρίση χώρου ως κοινοχρήστου πέραν των ορίων αυτού

αντίκειται στην Συνταγματική επιταγή της προστασίας της ιδιοκτησίας, Εάν επομένως και χωρίς να προωθείται η διαδικασία της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, διατηρείται η δέσμευση πέραν των ως άνω αναφερομένων χρονικών ορίων, τότε ο χαρακτηρισμός καθίσταται οικονομικό και νομικό ιδιαίτερο βάρος επί της ιδιοκτησίας, που έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική προστασία της και προκύπτει υποχρέωση της διοίκησης να άρει, ύστερα από σχετική αίτηση του ιδιοκτήτη, την δέσμευση αποχαρακτηρίζοντας το ακίνητο (αποφ. ΣτΕ 134/99, 1119/99, 258/95, 1800/05, 2702/94 ...). Εξ άλλου, με το από 17.12.2007 υπηρεσιακό σημείωμα του Τμήματος Αιγιαλού της Κτηματικής Υπηρεσίας προς το Τεχνικό της Τμήμα διαβιβάσθηκε σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα για τον έλεγχο της γραμμής αιγιαλού, παραλίας και χερσαίας ζώνης, προκειμένου να κινηθεί η διαδικασία επανακαθορισμού οριογραμμής αιγιαλού παραλίας από την αρμόδια Επιτροπή του ν. 2971/2001. Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 7191/30.11.2011 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας, το οποίο κοινοποιήθηκε και στους Χρήστο και Σταυρούλα Κωλέτση, ζητήθηκε από το Λιμενικό Ταμείο να κινηθεί τη διαδικασία απαλλοτρίωσης των ευρισκομένων εντός της ζώνης λιμένος ακινήτων, κλήθηκαν δε οι ιδιοκτήτες αυτών να υποβάλουν τους σχετικούς τίτλους ιδιοκτησίας τους, ενώ στο από 9.12.2011 έγγραφο της ίδιας υπηρεσίας, απευθυνόμενο και στους Χρήστο και Σταυρούλα Κωλέτση, αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: "α) Στην υπό κρίση περιοχή του Λιμανιού, και από του έτους 1974, έχει κατασκευασθεί ... μεγάλο Τεχνικό Λιμενικό Έργο, ήτοι το Λιμάνι Πόρτο Ράφτη, όπως σήμερα υφίσταται. Εκ των σχετικών διατάξεων του Νόμου περί αιγιαλού, μετά την κατασκευή τέτοιου είδους λιμενικών έργων επιβάλλεται υποχρεωτικά η επαναχάραξη των ορίων αιγιαλού κλπ στον χώρο κατασκευής. β) Από την τότε αρμόδια Επιτροπή στις 13.10.1961 χαράχθηκε στην ευρύτερη περιοχή Πόρτο Ράφτη, όπου και ο υπό κρίση χώρος, το όριο του αιγιαλού κλπ επί μη αξιόπιστου διαγράμματος, αφού αυτό δεν ήταν υψομετρικό και ελάχιστα εμφάνιζε την πραγματική κατάσταση στην περιοχή (μη αποτύπωση οικοδομών και άλλων κατασκευών προυφισταμένων των σαράντα και πλέον ετών από την χάραξη). γ) Η ύπαρξη ιδιωτικών ιδιοκτησιών εντός της χερσαίας ζώνης λιμένα Πόρτο Ράφτη (στην οποία ζώνη περιλαμβάνεται και ο αιγιαλός) χωρίς να έχει κινηθεί η απαλλοτριωτική διαδικασία από το οικείο Λιμενικό Ταμείο Πόρτο Ράφτη". Ενόψει αυτών, με το ίδιο ως άνω έγγραφο ζητήθηκε από τους ήδη αιτούντες να υποβάλουν τοπογραφικό κτηματολογικό υψομετρικό διάγραμμα κλίμακας 1:500 στο οποίο να εμφανίζεται όλη η περιοχή του κόλπου του Λιμανιού (μήκος αυτής τουλάχιστον 500 μέτρα), η ακτογραμμή με συνεχή μαύρη γραμμή, η υπάρχουσα βλάστηση, τα όρια των ιδιοκτησιών και τα υφιστάμενα κτίσματα με τις διαστάσεις τους, τα υφιστάμενα πάσης φύσεως τεχνικά έργα (νόμιμα ή μη), οποιαδήποτε φυσική ή τεχνική λεπτομέρεια του εδάφους καθώς και το όριο της χερσαίας ζώνης λιμένα με συνεχόμενη πράσινη γραμμή. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 3177/327/18.5.2012 έγγραφό της η Κτηματική Υπηρεσία ζήτησε ενημέρωση από το Λιμενικό Ταμείο εάν αυτό προτίθεται να τροποποιήσει τη σχετική χερσαία ζώνη λιμένος, ενόψει και της ενδεχόμενης τροποποίησης της καθορισθείσας οριογραμμής του αιγιαλού, χωρίς, ωστόσο, να

υπάρξει επί του ζητήματος αυτού κάποια ρητή απάντηση. Σημειωτέον, τέλος, ότι με την ΣτΕ 4115/2013 απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη αίτηση ακυρώσεως ασκηθείσα, μεταξύ άλλων, από την ήδη αιτούσα εταιρία κατά της ως άνω υπ' αριθμ. Δ. 13682/7915/18.12.1965 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και της υπ' αριθμ. 2669/7.4.1982 απόφασης του Νομάρχη Αττικής, σχετικών με τον καθορισμό οριογραμμής αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή Πόρτο Ράφτη καθώς και του προαναφερθέντος β.δ/τος 173/16.2.1966 περί δημιουργίας παραλίας στην περιοχή Πόρτο Ράφτη.

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση του Νομάρχη Αττικής περί καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος Πόρτο Ράφτη Αττικής έλαβε νόμιμη υπόσταση με τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχος Δ' 239/16.12.1969). Μολονότι δε δεν προκύπτει κοινοποίηση της πράξεως αυτής στην αιτούσα εταιρία, συνάγεται τεκμήριο πλήρους γνώσεως του περιεχομένου της σε χρόνο πολύ απώτερο των εξήντα ημέρων από την κατάθεση της υπό κρίση αιτήσεως στις 26.3.2007, ενόψει α) της παρέλευσης μακρού χρόνου (άνω των τριάντα επτά ετών) από την ως άνω δημοσίευση, β) του γεγονότος ότι τόσο στο υπ' αριθμ. πρωτ. 6030/453/24.10.2006 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας, το οποίο παρελήφθη από τον Ευάγγελο Κωλέτση στις 25.10.2006, όσο και στη σχετική από 20.11.2006 αίτηση της εταιρίας για την άρση της σχετικής δέσμευσης γίνεται ρητή αναφορά στην χερσαία ζώνη Λιμένα Πόρτο Ράφτη και γ) του ευλόγου ενδιαφέροντος της αιτούσας, η οποία φέρεται ότι διατηρεί κατάσταση στην επίμαχη έκταση. Συνεπώς, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποφάσεως του Νομάρχη Αττικής περί καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος Πόρτο Ράφτη Αττικής, η υπό κρίση αίτηση είναι απορριπτέα ως εκπρόθεσμη, ωστόσο, καθ' ο μέρος ζητείται η ακύρωση της παραλείψεως της Διοικήσεως να επιληφθεί του από 20.11.2006 αιτήματος περί άρσεως αφενός της μη συντελεσθείσας απαλλοτριώσεως τμήματος ακινήτου ευρισκόμενου εντός της παραλίας Πόρτο Ράφτη και αφετέρου της δέσμευσης που συνεπάγεται ο χαρακτηρισμός τμήματος του επίμαχου ακινήτου ως ευρισκόμενου εντός της χερσαίας ζώνης λιμένος, η υπό κρίση αίτηση ασκείται εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώς.

9. Επειδή, ο α.ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (Α' 154), ο οποίος καταργήθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του ήδη ισχύοντος ν. 2971/2001 (Α' 285), ορίζει στο άρθρο 1 ότι «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχομένη από τας μεγίστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιούτον εις το Δημόσιον και προστατεύεται και διαχειρίζεται υπ' αυτού», ενώ στα άρθρα 2 και 3 προβλέπει τη διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 του ανωτέρω νόμου ορίζεται ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού γίνεται από ειδική προς τούτο Επιτροπή επί τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος, στο δε άρθρο 3, ως ίσχυε προς της καταργήσεως της παρ. 3 με το άρθρο 11 παρ. 1 περ. ιγ' του ν. 301/1976 (Α' 91), ορίζεται ότι η έκθεση της οικείας Επιτροπής, μετά του σχετικού διαγράμματος «επικυρούμενα υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν συμφώνου

γνωμοδοτήσεως του ΓΕΝ [Γενικού Επιτελείου Ναυτικού], συντάσσονται εις τριπλούν», ότι «το μεν εκ των πρωτοτύπων τούτων κατατίθεται εις το αρχείον της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου των Οικονομικών, το δεύτερον διαβιβάζεται εις το Γραφείον Κτηματολογίου του Υπουργείου Συγκοινωνίας και το τρίτον αποστέλλεται εις τον αρμόδιον φύλακα μεταγραφών» (παρ. 1) και ότι «αντίγραφον της εκθέσεως δημοσιεύεται εις το Παράρτημα της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως» (παρ. 3). Ο α.ν. 2344/1940 ορίζει στο άρθρο 4 ότι «1. Τμήματα ιδιωτικών τυχόν κτημάτων, χαρακτηρισθέντα υπό της κατά το άρθρον 3 Επιτροπής ως μη τοιαύτα, αλλά ως ανήκοντα εις τον αιγιαλόν, θεωρούνται ως κηρυχθέντα απαλλοτριωτέα αναγκαστικώς υπέρ του Δημοσίου ίνα περιληφθώσιν εις τον αιγιαλόν, άμα τη δημοσιεύσει δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της εκθέσεως της Επιτροπής μετά του διαγράμματος κατά τα εν άρθρω 3 οριζόμενα. 2. Εις τους κυρίους των κτημάτων τούτων και εις τους αξιούντας οιαδήποτε δίκαια επ' αυτών παρέχεται Προθεσμία ... εντός της οποίας οφείλουσι ν' αναγγείλωσιν εις τον Υπουργόν των Οικονομικών τας αξιώσεις των ... 3. Ως προς τον καθορισμόν τιμής μονάδος αποζημιώσεως και την περαιτέρω διαδικασίαν απαλλοτριώσεως εφαρμόζονται οι διατάξεις [του οικείου νόμου περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων]», στο δε άρθρο 5 παρ. 1, ως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983 (Α' 33), ορίζεται ότι όπου ο αιγιαλός, λόγω της φύσεως της συνεχόμενης ξηράς, δεν δύναται να εξυπηρετήσει την επικοινωνία της θάλασσας με την ξηρά και της ξηράς με τη θάλασσα, επιτρέπεται η διαπλάτυνσή του με την προσθήκη σ' αυτόν λωρίδας από την παρακείμενη ξηρά, μη δυναμένης να οικοδομηθεί, η οποία καλείται παραλία (βλ. και το προαναφερθέν άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983). Σύμφωνα με το επόμενο άρθρο 6, ως αρχικώς ίσχυε, η οριογραμμή της παραλίας καθορίζεται από την ανωτέρω Επιτροπή επί διαγράμματος (παρ. 1), η δημιουργία δε της παραλίας γίνεται με διάταγμα (παρ. 2) και τα επί των ακινήτων της παραλίας «εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αποζημιούνται υπό του Δημοσίου κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί αποζημιώσεως απαλλοτριουμένων ακινήτων λόγω δημοσίας ανάγκης ή κοινής ωφελείας» (παρ. 3). Η παρ. 2 του άρθρου αυτού αντικαταστάθηκε ακολούθως με το άρθρο 13 του ν. 1078/1980 (Α' 238), ορισθέντος ότι «η δημιουργία παραλίας γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, επικυρώσεως την έκθεσιν της Επιτροπής μετά του διαγράμματος» και ότι «[α]πό της δημοσιεύσεως δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της ανωτέρω αποφάσεως, μετά της εκθέσεως και του διαγράμματος, θεωρείται οριστικώς καθορισθείσα η παραλία». Περαιτέρω, στο άρθρο 14 του αυτού νόμου ορίζεται ότι «Εν εκάστω λιμένι καθορίζεται έκτασις ξηράς και θαλάσσης εν συνεχεία ή διακεκομμένη, εν η το οικείον Λιμενικόν Ταμείον εκτελεί ή προβλέπεται ότι συντόμως θα εκτελέση τ' αναγκαιούντα δια την εξυπηρέτησιν της εμπορικής, ναυτικής και επιβατικής κινήσεως του λιμένος έργα, υπό του Νόμου χαρακτηριζόμενα ως λιμενικά, ήτις έκτασις καλείται «Ζώνη του Λιμένος» και διακρίνεται εις χερσαίαν και θαλασσίαν», στο άρθρο 15 παρ. 1 ορίζεται ότι «Η χερσαία ζώνη αποτελείται από τον αιγιαλόν και τους παρ' αυτόν αναγκαιούντας, δια τα εν των προηγουμένω άρθρω

έργα, παραλιακούς χώρους. Όπου υφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, η εσωτερική οριακή γραμμή της χερσαίας ζώνης, δεν δύναται να φθάση πέραν της εγγυτέρας οικοδομικής γραμμής», στο άρθρο 17 προβλέπονται τα όργανα και η διαδικασία καθορισμού της χερσαίας ζώνης λιμένος, στο άρθρο 18 ορίζεται ότι «1. Οι χώροι και εν γένει τα κτήματα τα περιλαμβανόμενα εντός της ζώνης του λιμένος είναι της κατηγορίας των κοινοχρήστων Δημοσίων κτημάτων και ων η κυριότης ανήκει εις το Δημόσιον, η χρήσις όμως και η εκμετάλλευσις αυτών διά σκοπούς καθαρώς λιμενικούς ανήκει εις το Λιμενικόν Ταμείον. 2. Τα εν τη ζώνη του Λιμένος ιδιωτικά κτήματα απαλλοτριούνται αναγκαστικώς λόγω δημοσίας ανάγκης ...», στο άρθρο 21 παρ. 1 ορίζεται ότι «Το Λιμενικόν Ταμείον δικαιούται να προβαίνη εις προσωρινάς επ' ανταλλάγματι παραχωρήσεις των χώρων της Ζώνης του Λιμένος, αλλά μόνον δι' έργα και εγκαταστάσεις εξυπηρετούσας αμέσως τας εμπορικές, ναυτικές ή επιβατικές ανάγκας του λιμένος ...», στο δε άρθρο 22 παρ. 1 ορίζεται ότι «Εάν εν τη Ζώνη του Λιμένος περιληφθώσιν έργα κατασκευασθέντα υπό ιδιωτών επί της θαλάσσης ή του αιγιαλού ή της παραλίας, τα επί των έργων τούτων νόμιμα δικαιώματα των ιδιωτών δεν θίγονται. Εν περιπτώσει, καθ' ην τα έργα ταύτα αναγκαιούσι και δια τας ανάγκας του λιμένος, επιτρέπεται η χρησιμοποίησις αυτών υπό του κοινού, διατηρουμένου υπέρ του κατασκευάσαντος ή του δικαιοδόχου αυτού δικαιώματος προτιμήσεως εν τη ατομική χρήσει των έργων τούτων ...». Εξ άλλου, στο άρθρο 137 παρ. 1 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το ν.δ. 187/1973 (Α' 261), ορίζονται τα εξής: «Ο λιμήν περιλαμβάνει: α) β) τμήμα εδάφους καλούμενον «χερσαία ζώνη λιμένος» όπερ διήκει καθ' όλον το μήκος του λιμένος και εξικνείται εις βάθος και έκτασιν περιλαμβάνουσαν τα λιμενικά τεχνικά έργα, τους χώρους και εγκαταστάσεις τας εξυπηρετούσας τας λειτουργικές ανάγκας τούτου (ως προβλήτας, αποβάθρας, παραλιακά πεζοδρόμια, ναυπηγεία, ιχθυόσκαλας, ναυταθλητικές εγκαταστάσεις, χώρους φορτοεκφορτωτικών εργασιών και εναποθέσεως φορτίων, διακινήσεως επιβατών) προς εξυπηρέτησιν των διά θαλάσσης συγκοινωνιών και μεταφορών από της ξηράς εις την θάλασσαν και αντιστρόφως».

10. Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ήδη ισχύοντος ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», ο αιγιαλός και η παραλία «είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται», ενώ στο άρθρο 7 ορίζεται ότι «1. Η Επιτροπή του άρθρου 3 ταυτόχρονα με τον προσδιορισμό και τη χάραξη του αιγιαλού προσδιορίζει και την παραλία, εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1. Η παραλία χαράσσεται στο ίδιο διάγραμμα για τον αιγιαλό με κίτρινη πολυγωνική γραμμή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4. 2.

Εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών, επί ακινήτων της παραλίας, απαλλοτριώνονται λόγω δημόσιας ωφέλειας με και από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, που επικυρώνει την έκθεση και το διάγραμμα του αιγιαλού και της παραλίας... χωρίς να απαιτείται άλλη πρόσθετη διαδικασία για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης... . 3. Για την παραλία εφαρμόζονται οι διατάξεις περί απαλλοτριώσεων λόγω ρυμοτομίας 4. Από τη δημοσίευση της

απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με την οποία δημιουργείται η παραλία, οι κύριοι των κτημάτων που καταλαμβάνονται από αυτή, θεωρούνται ότι έλαβαν γνώση περί τούτου και οφείλουν για μια διετία να μην προβούν σε οποιαδήποτε γενικά κατασκευή, βελτίωση, δενδροφύτευση ή άλλη τυχόν προσθήκη στα ακίνητα αυτά, ενώ αύξηση της αξίας τους που οφείλεται σε μία από τις πιο πάνω ενέργειες δεν αποζημιώνεται. 5. ... 6. Όπου έχει καθορισθεί ζώνη παραλίας με το καθεστώς του Α.Ν. 2344/1940 (ΦΕΚ 154 Α) αντίθετα από τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, μπορούν να επανακαθορισθούν τα όριά της κατά την παράγραφο αυτή, με την προϋπόθεση ότι η απαλλοτρίωση για την παραλία δεν έχει συντελεσθεί.», στο δε άρθρο 10 παρ. 1-3 ότι «1. Σε περίπτωση που ιδιώτες προβάλλουν ιδιοκτησιακά δικαιώματα επί χώρων που χαρακτηρίστηκαν... ότι ανήκουν στον αιγιαλό, τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται αναγκαστικώς απαλλοτριωθέντα υπέρ του Δημοσίου για να περιληφθούν στον αιγιαλό από και με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της έκθεσης της Επιτροπής μαζί με το διάγραμμα ... 2. Στους κυρίους των κτημάτων αυτών και σε αυτούς που αξιώνουν άλλα δικαιώματα σε αυτά, παρέχεται ... προθεσμία ... εντός της οποίας οφείλουν να αναγγείλουν στον Υπουργό Οικονομικών τις αξιώσεις τους ... 3. Ως προς τον καθορισμό τιμής μονάδας αποζημίωσης και την περαιτέρω διαδικασία απαλλοτρίωσης εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων». Στο άρθρο 18 του ίδιου νόμου ορίζονται τα εξής: «1. Σε κάθε παράκτια περιοχή, όπου κατά τις κείμενες διατάξεις συντρέχει λόγος δημιουργίας ή επέκτασης λιμένα, καθορίζεται έκταση ξηράς και θάλασσας, συνεχής ή διακεκομμένη, στην οποία ο αρμόδιος φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα μπορεί να εκτελέσει... έργα που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση της εμπορικής, επιβατικής, ναυτιλιακής, τουριστικής και αλιευτικής κίνησης και γενικότερα της εύρυθμης λειτουργίας του λιμένα. Η έκταση αυτή καλείται ζώνη λιμένα και διακρίνεται σε χερσαία και θαλάσσια. 2. Τα έργα της προηγούμενης παραγράφου εκτελούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας μετά από σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων Εμπορικής Ναυτιλίας, Πολιτισμού και του ΓΕΝ ... 3. Για την έναρξη εκτέλεσης των έργων της παραγράφου 1 απαιτείται άδεια της αρμόδιας λιμενικής αρχής», σύμφωνα δε με την παρ. 1 του επόμενου άρθρου 19 «Η χερσαία ζώνη λιμένα αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκαιούντες συνεχόμενους παραλιακούς χώρους για την εκτέλεση των έργων που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο ...». Κατά την παρ. 1 του άρθρου 22 του αυτού νόμου, «Οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα που περιλαμβάνονται στη ζώνη λιμένα είναι κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα, η χρήση όμως και η εκμετάλλευσή τους ανήκει στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα. Αν στη ζώνη λιμένα περιλαμβάνονται ιδιωτικά κτήματα, απαλλοτριώνονται αναγκαστικά για λόγους δημόσιας ωφέλειας υπέρ του Δημοσίου με δαπάνες του αρμοδίου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα και σε περίπτωση αδυναμίας του με δαπάνες του Δημοσίου σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».

11. Επειδή, από τις παρατεθείσες στις προηγούμενες σκέψεις διατάξεις συνάγεται, ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας επάγεται την κήρυξη

ως αναγκαστικώς απαλλοτριωτέων τυχόν ιδιωτικών ακινήτων κειμένων εντός των ούτω καθοριζόμενων ορίων, καθώς και την επιβολή απαγορεύσεων και περιορισμών στην χρήση και εκμετάλλευση εν γένει των ακινήτων αυτών, ακόμη και προ της κατά νόμο συντελέσεως της απαλλοτριώσεως με την καταβολή της προσήκουσας αποζημιώσεως στους θιγόμενους ιδιοκτήτες (βλ. ΣτΕ 582/2016 7μ., 1949/2014, 2274/2011 πρβλ. ΣτΕ 2859/2007, 1413/1994). Και τούτο διότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 967 του Αστικού Κώδικα [ΑΚ] και των άρθρων 1 και 5 του α.ν. 2344/1940 και 2 του ν. 2971/2001, ο αιγιαλός και η παραλία περιλαμβάνονται στα κοινόχρηστα πράγματα, τα οποία προορίζονται για την άμεση εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού, η διαχείρισή τους δε αντιδιαστέλλεται από τη διαχείριση της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου και αποτελεί άσκηση δημόσιας εξουσίας. Εξ άλλου, όπως επίσης προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις τόσο του προϊσχύσαντος α.ν. 2344/1940, όσο και του ήδη ισχύοντος ν.2971/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 137 παρ. 1 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, οι περιλαμβανόμενοι στη χερσαία ζώνη λιμένος χώροι (αιγιαλός και συνεχόμενοι παραλιακοί) αποτελούν κοινόχρηστους χώρους, προοριζόμενους μόνο για έργα και εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν την εμπορική, επιβατική, ναυτιλιακή, τουριστική και αλιευτική κίνηση και γενικότερα τις λειτουργικές ανάγκες του λιμένος (βλ. ΣτΕ 1949/2014, 2500/2009, 3397/2001, 1358/2001). Περαιτέρω, ο καθορισμός ιδιωτικών ακινήτων ως ευρισκομένων εντός παραλίας, αν και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ρυμοτομικό βάρος κατά την έννοια του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 2990/2002 (Α΄ 30), καθόσον δεν έχει επιβληθεί κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί έγκρισης και τροποποίησης σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών, εν τούτοις, συνιστά, κατά τα προαναφερθέντα, απαλλοτρίωση των ακινήτων αυτών, η οποία, για τις περιλαμβανόμενες στην παραλία ιδιοκτησίες κηρύσσεται με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της σχετικής αποφάσεως περί του καθορισμού αυτής, ως προς δε τη διαδικασία εφαρμόζονται οι διατάξεις περί απαλλοτρίωσης λόγω ρυμοτομίας (βλ. ΣτΕ 582/2016 7μ., 1949/2014, 344/2013). Αντιθέτως, με την πράξη καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος δεν κηρύσσεται εν ταυτώ αναγκαστική απαλλοτρίωση των τυχόν ευρισκομένων εντός αυτής ιδιωτικών ακινήτων αλλά απαιτείται η έκδοση αυτοτελούς διοικητικής πράξεως περί κηρύξεως αυτής (βλ. ΣτΕ 1949/2014, πρβλ. ΣτΕ 1063/1985, 1242/1974 Ολ., 3196/ 1973, 1123/1967 και ΑΠ 1677/2005).

12. Επειδή, το άρθρο 11 παρ. 2 του ν.δ. 797/1971 (Α΄ 1), όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 1 του ν. 212/1975 (Α΄ 252), προέβλεπε ότι οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις ανακαλούνται αυτοδικαίως, αν παρέλθει ορισμένος χρόνος από την κήρυξή τους, χωρίς να έχει καθορισθεί η οφειλομένη αποζημίωση, και, ειδικότερα, ότι οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, οι οποίες κηρύσσονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί σχεδίων πόλεων ανακαλούνται, αν παρέλθει οκταετία. Με τη διάταξη του άρθρου 36 παρ. 2 του ν. 1337/1983 (Α΄ 33) καταργήθηκε το άρθρο 11 παρ. 2 του ν.δ. 797/1991 και, συνεπώς, και ο θεσμός της αυτοδίκαιης ανάκλησης της απαλλοτρίωσης μετά την άπρακτη πάροδο οκταετίας από την κήρυξή της. Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 - 4 του ν. 2882/2001 «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων

Ακινήτων» (Α΄ 17), «2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ανακαλείται υποχρεωτικά με πράξη της αρχής, η οποία την έχει κηρύξει, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που πιθανολογεί εμπράγματο δικαίωμα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, εάν μέσα σε τέσσερα έτη από την κήρυξή της δεν ασκηθεί αίτηση για το δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθορισθεί αυτή εξωδίκως. Η αίτηση είναι απαράδεκτη εάν ασκηθεί μετά την πάροδο έτους από την παρέλευση της τετραετίας αυτής, σε κάθε δε περίπτωση μετά τη δημοσίευση της απόφασης καθορισμού της αποζημίωσης ... Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου περί απαλλοτριώσεων προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων, ανάπτυξη οικιστικών περιοχών και για αρχαιολογικούς σκοπούς. 3. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως εάν δεν συντελεστεί μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης προσωρινού καθορισμού της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας οριστικού καθορισμού αυτής, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η αρμόδια για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης αρχή υποχρεούται να εκδώσει μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου βεβαιωτική πράξη για την επελθούσα αυτοδίκαιη άρση. Η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 4. Εάν περάσουν άπρακτες οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3 προθεσμίες ή εκδοθεί πράξη αρνητική, κάθε ενδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο, την έκδοση δικαστικής απόφασης, με την οποία να ακυρώνεται η προσβληθείσα πράξη ή παράλειψη και να βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη ή υποχρεωτικώς επελθούσα άρση της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία που ορίζεται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999), πλην του άρθρου 66 αυτού. Στη δίκη καλείται ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση και το Δημόσιο. Η εκδιδόμενη απόφαση είναι ανέκκλητη».

13. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις δεν προβλέπεται αυτοδίκαιη ανάκληση των ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων μετά την άπρακτη πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος από την κήρυξή τους. Και αυτές, όμως, οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, καθώς και αυτές που αφορούν τον καθορισμό ιδιωτικών ακινήτων ως ευρισκόμενων εντός παραλίας, εφόσον μετά την κήρυξή τους διατηρούνται, χωρίς να πραγματοποιείται η συντέλεσή τους, σύμφωνα με τον νόμο, επί μακρό χρονικό διάστημα, το οποίο, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες, που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει τα κατά την κρίση του αρμοδίου δικαστηρίου εύλογα όρια, αποτελούν νομικό και οικονομικό βάρος της ιδιοκτησίας, το οποίο είναι αντίθετο προς την συνταγματική προστασία της. Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές ανακύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να άρει την αναγκαστική απαλλοτρίωση (βλ. ΣτΕ 582/2016 7μ., πρβλ. ΣτΕ 4281/2012, 3933/2009, 3232/2008 κ.ά.).

14. Επειδή, ενόψει των προαναφερθέντων περί της έννοιας των εφαρμοστέων εν προκειμένω διατάξεων, σε συνδυασμό με το προεκτεθέν στη σκέψη 7 πραγματικό της υποθέσεως, από το οποίο προκύπτει ότι τόσο το Λιμενικό Ταμείο Πόρτο Ράφτη όσο και η Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής παραδέχονται την σκοπιμότητα εξέτασης του υποβληθέντος αιτήματος (βλ. τα ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. 7127/412/4.10.2007,

7191/30.11.2011 και από 9.12.2011 έγγραφα της Κτηματικής Υπηρεσίας), η Διοίκηση όφειλε να επιληφθεί του εν λόγω αιτήματος και - αφού αποσαφηνίσει το πραγματικό και νομικό καθεστώς που διέπει την επίμαχη έκταση (αιγιαλός, παραλία, χερσαία ζώνη λιμένος) - να αποφανθεί εάν εν προκειμένω συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την άρση της μη συντελεσθείσας απαλλοτρίωσης για το τμήμα του ακινήτου που εμπίπτει στην παραλία και για τον αποχαρακτηρισμό του αντίστοιχου τμήματος της εκτάσεως ως εμπίπτοντος στη χερσαία ζώνη λιμένος.

15. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, η Διοίκηση μη νομίμως παρέλειψε να αποφανθεί επί του σχετικού αιτήματος και συνεπώς η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, κατ' αποδοχή του μοναδικού προβαλλόμενου με το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως λόγου, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νόμιμη κρίση του ως άνω αιτήματος.